

ἦν δευτέρα Παρουσία καὶ εἶδε τὴν θεῖαν δίκην τιμω-
ροῦσαν ἐνώπιον ἀπαξιάσεως τῆς οἰκουμένης τὰ ἐγκλή-
ματα τῶν ἀνθρώπων. Περίτρομος, περιέμενε τὴν καταδί-
κην τοῦ ὅτι χεῖρ τις ἐξετύλιξε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ με-
γάλου τινος σημαίας ἐφ' ἧς ὑπῆρχον ὅλα τὰ τεμάχια τῶν
ὑφασμάτων ἅπερ εἶχεν ὑπεξαίρεσει ἐπὶ ζωῆς του. Κατὰ
τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἠσθάνθη ἑαυτὸν κρημνιζόμενον εἰς τὰ
τάρταρα τοῦ ἄδου καὶ ἐξύπνησεν ἐντρομος περιβεβρεγμένος
ὑπὸ ἰδρώτος. Θεωρήσας τὸ ὄνειρον τοῦτο ὡς θεῖαν τινα
προειδοποίησιν ἀπεφάσισε τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ κλέψῃ τί-
ποτε. Ἵνα δὲ προφυλαχθῇ καλλίτερον ἀπὸ τοῦ πειρασμοῦ
παρήγγειλε τοῖς μαθηταῖς του ὅσάκις ἤθελε βλέπωσιν αὐ-
τὸν ὑπεξαίρουντα τίποτε νὰ τῷ κράζωσι « Αὐθέντα ἡ ση-
μαία ». Ἡμέρη τινὲς παρήλθον ἐν τῷ ἐναρέτῳ τούτῳ βίῳ,
πλὴν πρωίαν τινα, λησμονῶν καὶ ὄνειρον καὶ θεῖαν δίκην
ἤρξατο νῆ κόπτη ἐν τεμάχιον ἐκ τινος ὠραίου ὑφάσματος
ὑπερ τῷ εἶχον ἐμπιστευθῇ. Οἱ μαθηταὶ του ἐκραζαν αὐτῷ
πάραυτα.—Αὐθέντα, ἡ σημαία!—Μὴ σὰς μέλλει, ἀπήντη-
σεν ὁ ἀπαταιῶν, δὲν ὑπῆρχε τοιοῦτου εἶδους ὑφάσμα εἰς
τὴν σημαίαν.

ΤΑΥΛΩΡ Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ.—Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχεν
εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του ἑκατὸν χιλιάδας λίρας
στερλίνας· ἦτο δὲ τοσοῦτον φιλάργυρος ὥστε μὴδὲ ἐξώ-
δευε τὰ διὰ τὸ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Τινὰς ἡμέρας πρὸ
τοῦ θανάτου του ἐκάλυψε τοὺς προύχοντας τῆς ἐνορίας ἐν
ἧ κατόκει, οἵτινες εὗρον τὸν ἄθλιον γέροντα ἐπ' ἀχυρίνης
κλίνης τρώγοντα μικρὸν τεμάχιον ψητοῦ κρέατος καὶ ἕνα
γεώμηλον. Μ' ὅλα ταῦτα τοὺς προσκαλεῖ νὰ συμμερισθῶσι
τὸ δεῖπνόν του. Εἰς ἐκ τῶν προύχόντων δέχεται. Ὁ φι-
λάργυρος κράζει τὴν μαγειρίτσάν του νὰ φέρῃ ἐν δεύτερον
τεμάχιον ψητοῦ.—Αὐθέντα, ἀπήντησεν αὐτῇ, δὲν ὑπάρχει
πλέον τίποτε τρώγιμον.—Πῶς, ἀνακράζει, δύο λίτραι
κρέατος τὰς ὑποίας προχθὲς εἶχες ἀγοράσει ἐτελείωσαν;
δὲν εἰξεύρεις, ὅτι ἔρχονται συχνάκις οἱ φίλοι μου εἰς τὸ
δεῖπνον; Μετὰ ταῦτα, στραφεὶς πρὸς τοὺς προύχοντας
τοὺς εἰδοποιεῖ ὅτι ἐγκατέλειψεν αὐτοῖς διὰ τῆς διαθήκης
του χιλίης λίρας στερλίνας.—Πλὴν, ἐπανέλαβε ζωηρῶς,
ἐάν σὰς ἐπλήρωνα εὐθὺς, μοὶ ἐχαρίζετε 10 τοῖς ἑκατόν;
Ἐνεκ τῆς παραδοξότητος τοῦ πράγματος οἱ προύχοντες
συγκατένευσαν· ὁ Ταύλωρ, τρέχει τότε περὶχαρὴς εἰς τὸ
γραφεῖόν του καὶ ἐκδίδει ἐν χρεωστικῶν 950 λιρῶν στερ-
λινῶν.

Τὴν ἐπαύριον ἐξέπνευσεν.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΑΠΑΘΗ.

Trionfar volse quel che l'vulgo adora
e vidi, a qual servaggio ed a qual morte
ed a che strazio va, chi s'innamora.

(Petrarca.)

Πολλάκις ὕμνους ἐψάλλα εἰς τὴν καλλονὴν, κ' ἡ λύρα
Πιστὴ μου πάντα σύντροφος, συνέψαλλε κ' ἐκείνη,
Τὴν νεαρὰν καρδίαν μου, ἣν θέλγητρον ἐκίνει,
Τὸ πῦρ τῆς καλλονῆς.

Ἀλλ' εἴθε εἰς τὴν ἄγνοιαν νὰ μ' ἄφινεν ἡ Μοῖρα!
Ἐγνόουν τί ἡ καλλονὴ ὑπέκρυπτεν ἐντὸς τῆς
Κ' ἡ ἀθωότης, ἔλεγον, θά ᾔνε βοηθὸς τῆς
Σ' τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς.

Ἡ καλλονὴ, ἀνέκραζον, ἐν δῶρον πάντῃ θεῖον,
Εἰκὼν φιλότατῃ τῆς ψυχῆς παντὸς πιστοῦ ἀνθρώπου,
Εἰκὼν τῆς ἀθωότητος τοῦ περὶ δαίμονος ὅπου
ἐπλάσθη ὁ θνητός!

Ἀλλ' ὦ σκληρὰ ἐξέγερσις τῶν ρεμβασμῶν ἐκείνων!
Σ' τὸν πέπλον τῆς ἐκρύπτετο ἀθέμιτος ἀπάτη,
Καὶ ὡς ἀσπίδα μαγικὴν ὁ δόλος τὴν ἐκράτει,
Ὁ δόλος ὁ σκληρός.

Εἰς ἐν γλυκὺ μεῖδιμα τὸν θάνατον ἐγκρύπτει,
Κ' ἐνῷ μ' ἐν βλέμμα ἀνυψοῖ ὑποῦλως εἰς αἰθέρας,
Ἐπεῖθ' ἐν τὴν ἀγνότητά ἄφιν' εἰς ἄλλας σφαίρας
Νὰ βυθισθῇ τῆς γῆς.

ὦ! εἴθε εἰς τὴν ἄγνοιαν νὰ μ' ἄφινεν ἡ Μοῖρα!
Ἐγνόουν τί ἐχάλευνεν ἡ ἀπιστος ἐντὸς τῆς,
Κ' ἡ ἀθωότης ἐκραζα θά ᾔνε βοηθὸς τῆς.
Σ' τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς!

Α. Γ. Σ. (Σάμιος).

ΕΚΕΙΝΗ.

A! se l'ira dei mortali fece a noi sì lunga guerra,
A se fumo divis in terra noi saremo unit' in ciel.
(Lucia di Lamermoor.)

Ἀπὸ τὸ μαῦρον πρὸ μικροῦ δωμάτιόν μου κόρη,
Περὶλυπον τὸ ὄμμα μου ἐνῷ Σὲ ἐθεώρει,
Κ' εἰς ρεμβασμοὺς Ἀγγέλων,
Ὡς ἄστρον μελαγχολικὸν μ' ἐφάνης ἀνατέλλον.